Z wokandy. Niepełnosprawność a niezdolność do pracy

Kategoria: Polityka Społeczna
Opublikowano: poniedziałek, 13, czerwiec 2022 14:04
Patrycja Grebla-Tarasek
Odsłony: 640

Na gruncie obowiązującego prawa brak jest podstaw do utożsamiania pojęć prawnych "niezdolności do pracy" oraz "niepełnosprawności", skoro każde z tych pojęć posiada odmienną definicję legalną, orzekanie w sprawie ustalenia stopnia "niezdolności do pracy" oraz w sprawie ustalenia stopnia "niepełnosprawności" należą do innych organów i stanowić mają konieczną przesłankę prawną dla ustalenia prawa do korzystania z różnego rodzaju świadczeń lub uprawnień.

Z uwagi na to, że definicja prawna pojęcia "niepełnosprawności" w rozumieniu ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych ujęta została szerzej aniżeli definicja prawna pojęcia "niezdolności do pracy" stwierdzić należy, iż w konsekwencji każda osoba, która uzyskała orzeczenie "o całkowitej lub częściowej niezdolności do pracy" na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS jest uznawana równocześnie za "osobę niepełnosprawną" stosownie do treści art. 1 pkt 2 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.

W pełni zasadne jest przyjęcie, że stwierdzenie konkretnego stopnia niepełnosprawności nie jest tożsame ze stwierdzeniem niezdolności do pracy. Zgodnie bowiem z regulacją zawartą w art. 5 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych to orzeczenie lekarza orzecznika ZUS o niezdolności do pracy jest taktowane na równi z orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności, a nie odwrotnie.

W sprawie, której przedmiotem jest prawo do renty z ubezpieczenia społecznego, warunkująca powstanie tego prawa ocena niezdolności do pracy w zakresie wymagającym wiadomości specjalnych musi znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłych lekarzy posiadających odpowiednią wiedzę medyczną, adekwatną do rodzaju schorzeń ubezpieczonego. Opinia biegłych dostarcza sądowi wiedzy specjalistycznej (art. 278 § 1 k.p.c.), koniecznej do dokonania oceny stanu zdrowia osoby ubiegającej się o świadczenie rentowe, w tym rodzaju występujących schorzeń, stopnia ich zaawansowania i nasilenia związanych z nimi dolegliwości, stanowiących łącznie o zdolności do wykonywania zatrudnienia lub jej braku.

Wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 22 lutego 2022 r., sygn. III AUa 118/19

Phoca PDF